



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 872/2015**  
**06.10.2015. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.К., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., адвоката Ђ.К. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К 752/14 од 06.04.2015. године и Вишег суда у Зрењанину 6Кж1 78/15 од 07.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2015. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., адвоката Ђ.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К 752/14 од 06.04.2015. године и Вишег суда у Зрењанину 6Кж1 78/15 од 07.07.2015. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Зрењанину 6 К 752/14 од 06.04.2015. године, окривљени М.К. оглашен је кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3-три месеца која се неће извршити под условом да окривљени у року од 1-једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 2.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена Р.Г. из М. упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Виши суд у Зрењанину, пресудом 6Кж1 78/15 од 07.07.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног, адвоката Д.С. и пресуду Основног суда у Зрењанину 6К 752/14 од 06.04.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. М.К., адв. Ђ.К., поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Основног суда у Зрењанину 6К 752/14 од 06.04.2015. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини првостепену одлуку и предмет врати на поновно суђење првостепеном органу. Како је побијана

првостепена пресуда постала правноснажна доношењем другостепене пресуде Вишег суда у Зрењанину 6Кж1 78/15 од 07.07.2015. године, којом је првостепена пресуда потврђена, то се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног односи и на другостепену пресуду.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу чл. 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.К., адв. Ђ.К., је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреде закона, позивајући се на општу одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и не опредељујући о којим конкретно повредама закона је реч, а из навода захтева да су разлози побијане пресуде противречни изреци пресуде и да пресуда уопште нема разлога о чињеницама које су предмет доказивања, између осталог ни разлога за неприхватање исказа сведока Д.А., очевица догађаја, а разлози који су дати у пресуди да су потпуно нејасни и противречни, произилази да бранилац захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости оспорава чињенично стање у правноснажној пресуди као погрешно и непотпуно утврђено, наводима да је суд осудио окривљеног искључиво на основу неистинитог исказа оштећене који није поткрепљен ни једним другим доказом, пошто нико од саслушаних сведока није био присутан приликом наводног упућивања претњи оштећеној од стране окривљеног, да суд није ценио противречности у исказу оштећене, ни противречности њеног исказа са исказима сведока Д.П. и Д.С. и да није узео у обзир чињеницу да су окривљени и оштећена у завади, да је оштећена више пута пријављивала окривљеног разним државним органима, па и тужилаштву за организовани криминал, на шта је окривљени реаговао подношењем кривичне пријава против оштећене за кривично дело лажно пријављивање, те да суд није извео ни један доказ у правцу утврђивања интензитета наводних претњи, као и утврђивања чињенице да ли су се окривљени и оштећена уопште срели у време означено као време извршења предметног кривично дела.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, нити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.К., недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485.

став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.К. одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник  
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија  
Јанко Лазаревић,с.р.**